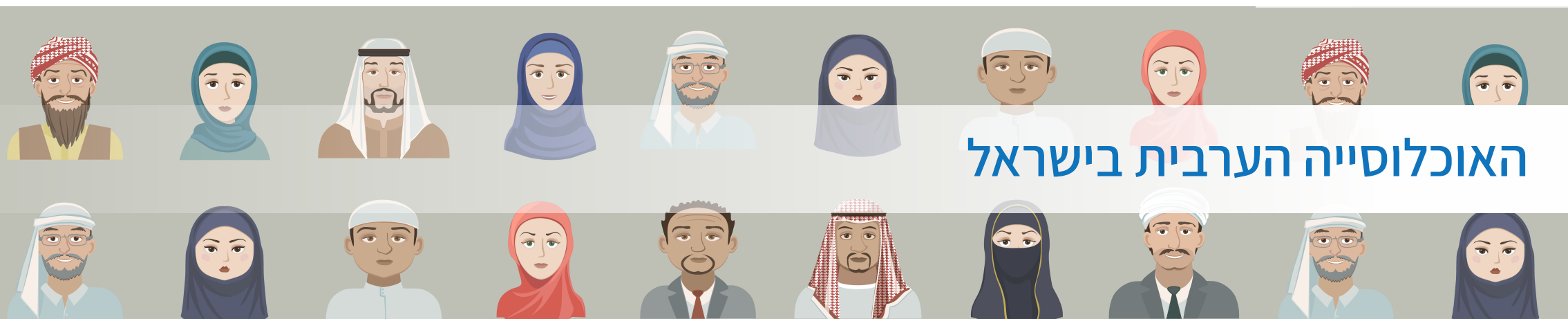

1. קבוצת **המיעוט** הגדולה בישראל היא האוכלוסייה הערבית, וזו נבדלת בהיבטים לאומיים, אתניים, תרבותיים, דתיים ולשוניים.
2. ערביי ישראל מונים כ-1,623,000 איש. רובם המכריע **מוסלמים** מהזרם הסוני, ומיעוטם **נוצרים** או **דרוזים**. נכון לספטמבר 2017 שיעור ערביי ישראל באוכלוסייה עמד על כ-20.9%. באוכלוסייה הערבית בני דתות שונות וקבוצות אתניות שונות כגון מוסלמים, נוצרים, דרוזים, בדואים (בדווים) וצ'רקסים.
3. ריכוזי האוכלוסייה הבולטים של ערביי ישראל הם **בהרי הגליל, באזור המשולש, בשכונות המזרחיות של ירושלים** (35.3% מתושבי העיר) **ובכפרים הבדואים** בצפון הנגב. **נצרת** היא העיר הערבית הגדולה ביותר בישראל עם 75,922 תושבים (2016); השנייה בגודלה היא **אום אל-פחם** עם 53,306 תושבים (2016) והשלישית **טייבה** עם 41,577 תושבים (2016).
4. ריכוזי האוכלוסייה העיקריים של **הבדואים** מצויים בדרום והגדולים שביישוביהם הם **רהט** 64,462 תושבים (2016) **ותל שבע** 19,163 תושבים (2016).
5. במרבית העולם **תהליך העיור** כולל הגירה של אוכלוסייה מהכפר אל העיר. אצל ערביי ישראל הכפרים נהפכים ליישוב עירוני בעיקר עקב ריבוי טבעי.
6. **שיעור הפריון** הכולל (מספר הילדים הממוצע שאישה צפויה ללדת במהלך חייה) באוכלוסייה המוסלמית ירד מ-4.7 ילדים לאישה בשנת 2000 ל-3.29 ילדים לאישה בשנת 2016, לעומת 3.16 ילדים לאישה יהודייה, 2.05 לאישה נוצרייה ו-2.21 לאישה דרוזית.
7. האוכלוסייה המוסלמית היא **אוכלוסייה צעירה**, שיעור הילדים בה גבוה ושיעור הקשישים נמוך.
8. שיעור ההשתתפות **בכוח העבודה** בשנת 2016 בקרב מוסלמים בני 15 ומעלה היה 43.2% (63.6% בקרב גברים ו-23.8% בקרב נשים).
9. חוקים שנחקקו **לשוויון האישה בישראל** סייעו לחזק את מעמדן של הנשים הערביות ופתחו בעבורן פתח לקדם שינוי של מנהגים מסורתיים. מעמד האישה הערבייה בישראל משתנה בהדרגה ומושפע מהשינויים המתחוללים בחברה הישראלית כולה. תהליך המודרניזציה אפשר לאישה הערבייה לצאת מביתה, לרכוש השכלה ולעבוד. בישראל אין כמעט נשים שאינן יודעות קרוא וכתוב או שנשרו באמצע לימודי בית הספר היסודי. הנשים הערביות בישראל שותפות פעילות בחיים הציבוריים בישראל ובגופי הממשלה.
10. **השפה הערבית** היא משתי השפות הרשמיות של מדינת ישראל על פי חוק.